

BUNGALOW – CA. 1925-1945

Huse fra denne periode er traditionelt bygget af gode materialer. Bungalowen har et meget enkelt udtryk med halvhøj kælder og en nærmest kvadratisk grundplan.

I denne periode bliver overliggere i jernbeton introduceret i den danske byggeskik, hvilket gør det muligt at opføre huse med blandt andet store vinduespartier, hængende altaner og vinduer placeret på en utraditionel måde.

Facaden fremstår ofte fuget eller pudset og malet. De murede facader bestående af yder- og indervægge (bagmure) er ofte muret sammen med faste bindere, hvilket betyder, at cirka 20-25 procent af facaden er massiv. Den oprindelige isolering i ydervæggene vil være begrænset, men der kan være efterisoleret.

Hvis der er kælder under bungalowen, er gulve og vægge oftest støbt i en beton af mindre god kvalitet, og kælderen er typisk ikke sikret mod grundfugt fra jorden. Stueplan er ofte hævet over terræn for at give plads til lidt større vinduer i kælderen. Oprindeligt har kælderen ikke været udnyttet til beboelse, den har derimod været brugt til fyrrum, garage, vaskeri eller lignende. Etageadskillelserne er typisk støbt i beton eller lavet af elementer, hvorpå der kan være limet et trægulv. Badeværelserne har ofte terrazzogulve.

Bungalowen har som udgangspunkt en pyramideformet tagkonstruktion med lav hældning. Tagbelægningen er typisk eternitskifer eller tagpap, og loftet kan oprindeligt være isoleret i begrænset omfang. Der er med stor sandsynlighed blevet efterisoleret efterfølgende.

Fra 1920'erne blev der i byerne og mange steder på landet etableret offentlige kloakker, og de fleste nedsivningstanke blev sløjftet. De mere afsidesliggende ejendomme på landet har dog stadig eget minirenselanlæg til rensning af spildevandet. Typisk sker tømningen af dette anlæg via en kommunal tømningsordning. Afløbsinstallationer fra cirka 1920 er typisk udført i betonrør eller glaserede lerrør. Er disse ikke udskiftet eller renoveret, har rørene normalt kun ringe restlevetid.

